

WIE WAS IK

EERDER WERK VAN ALFRED SCHAFFER

Zijn opkomst in de voorstad (2000)

Dwaalgasten (2002)

Definities & Hallucinaties (2003)

Geen hand voor ogen (2004)

De muziek die ons toekomt (2005)

Schuim (2006)

Kooi (2008)

Mens dier ding (2014)

Postuum. Een lofzang (2016)

alfred schaffer

wie was ik

strafregels

2020 DE BEZIGE BIJ AMSTERDAM

Voor het schrijven van dit boek ontving de auteur een projectsubsidie van het Nederlands Letterenfonds en een stipendium van Schrijversvereniging 'De Bezige Bij'.

Copyright © 2020 Alfred Schaffer
Omslagontwerp Michiel Botha
Vormgeving binnenwerk Aard Bakker, Amsterdam
Druk Bariet Ten Brink, Meppel
ISBN 978 94 031 8310 7
NUR 306

debezigebij.nl

Bij de productie van dit boek is gebruikgemaakt van papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (FSC®) mag dragen.
Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

í'm almost alive

í'm almost at home

'the goal', leonard cohen

MIRA AKÍ!

ik kan niet slapen
ijzig nachtlucht houdt mij wakker.

klim ik uit bed loop in het pikkedonker naar de keuken.
beer onder mijn arm geklemd.

7

hel schijnsel en twee schaduwen achter het aanrecht.

een witte schaduw en een zwarte.
bezig aan de afwas.

lieve jongen ben je wakker
schrikt de witte.

kom eens hier kun je alweer niet slapen
spreekt de zwarte.

ik droomde dat ik jullie in mijn eentje moest begraven
zeg ik niet terwijl ik in mijn ogen wrijf.

klopt toch ook we zijn morsdood
er is niets aan de hand

ga maar weer lekker slapen.

IK ACCEPTEER DE AMORALITEIT VAN DE NATUUR ALS DIE VAN MIJZELF EN DE VRIJE WIL VAN ANDEREN

in verbinding treden met mijn voorouders.
een obscure groep vrouwen en mannen
aan het eind van hun latijn.

bidden tot de geest in hun eeuwenoude leefgebied
als een vorm van ritmisch zakendoen.
met hun bontgekleurde dorp als jachtterrein.

een sacrale plaats opgetrokken uit
houten hutten stenen gebouwen wilde gronden
en denkbeeldige bomen die streng als lijfwachten
beschermen tegen leven en dood.

als ik als vrij mens uit zo'n boom val
blijf ik liggen en groeit er uit mij een splinternieuwe boom!
als uit de opengespleten pit van een vrucht.

zo kan ik u nog meer vertellen.

over houtkappers en goudzoekers die niet lang geleden
de geschiedenis fors overhoop haalden.
over vrede sluiten of strijden tot de dood.
over de kolonisator en zijn lachwekkende familieproblemen.

maar ik kan het natuurlijk ook overdrijven.

DE MATERIËLE WERELD FOR PRESIDENT!

10 op goed geluk een moeder zoeken met mijn fighting falcon die scheert over drempels tuinen huizen waar het licht uitviel. mijn straalvliegtuig doet stof opwaaien. zwaai ik naar de paarden en de koeien op de tegels waar ik neerstort straks. de toeristen op de stranden de supporters langs de plastic velden. alsof ik alles ben en meer, schreeuwend schuddend alle-
machtig in mijn cockpit zonder radiocontact. slaap ik in dan vlieg ik over rampgebieden en woestijnen steil de trap op steil de trap af als een geest uit de fles. straalmotoren uit ter hoogte van de potdichte kamer om daar-
binnen niemand op te doen schrikken. nog één keer op de landingsbaan poseren voor de internationale pers voordat ik ergens rond de evenaar een bom laat vallen die een oceaan aan stukken knalt.
een vrouw op wie ik in de verte lijk. met de ongekende vaart van het geheugen door de barrière van het spraakvermogen schieten.
één foto blijft bewaard. linkerknie geschaafd, helmpje stijf onder de rechterarm geklemd. loerend naar de camera alsof ik een geheim ontwaar en achter mij dat glimmende gevaarte, prachtig, zuiver, woest.

IETS DUWT MIJ ONDER WATER (ZWAARDER EN ZWAARDER) NEE HET IS
EERDER EEN TREKKENDE BEWEGING

een koorddanser, hoog in de nok
van een miljoenenstad.

een statement dat ik behoedzaam negeer
door met een kalme smak
wakker te schieten.

DECORBOUWEN IN HET DONKER VOOR DUMMIES – EEN VERSLAG

1. [het feest kan beginnen]

ik sta waar ik stond om gek van te worden.
niet te beroerd om te roepen hallo is daar iemand.
dit schrikwekkende uitzicht, spoorloze riffen
daaronder en tropische vissen hallo daar is daar
iemand dit schroeiende zandloperzand waarom
spoelde ik aan, waarom zeg ik niet wat ik wil
zeggen hallo daar dan is het gezegd. waar kan ik
het beste gaan staan waar zal ik beginnen.

2. [komt scheppend tot stand]

veel licht hier veel kleuren nog twintig procent dan
is dit ding leeg: geen eind goed al goed dat mij vrijwaart.
hardop praten over harmonie familiebanden
liefde enzovoort recht in het bevende scherpje
van mijn waterdichte action camera biedt
nauwelijks troost want de tijd, die loopt door.
hoor ik muziek daar of is dat de wind.

3. [uit stof en aarde genomen]

ik geloof niet in sprookjes en of ik moet zwijgen
over wat aan het oog blijft ontsnappen zonder
kompas. over de puurste seconden waarin u uitgelaten
van een hoge duin komt rennen in de schemering.
de gedempte aanwezigheid van muzikaliteit.
een zonovergoten gefluister de godganse dag al dat
gefluister tot ik er helemaal schor van ben.

4. [aanlokkelijk om te zien heerlijk om van te eten]

uit een afgestorven palmboom een evenbeeld
tevoorschijn hakken. dat ik hak en hak en hak tot ik
geen beeltenis voor ogen heb! hakken schaven bidden
vrolijk werk steeds breekt iets af. mijn voet trekt
een soort vierkant in het zand, een grensgebied
in een begrensde gebied. een dag lang ronddolen op
schaal ik moet er niet aan denken. met zo'n mislukt
stuk leven in mijn armen, alsof ik mij niet van mij
af kan schudden alsof wij samen in het honderd lopen.

5. [er moeten lichten zijn aan het hemelgewelf]

een elektrische inktzwarte brij voorbij het bewustzijn
vlak boven zee. klaar om te razen te krijzen ik trap
er niet in. mijn rieten behuizing is stevig betrouwbaar
de touwen staan strak en binnen brandt licht voel ik
langzaam mijn houdgreep verslappen. een teken
van leven dat weet ik heel zeker heeft mij in de gaten
ik spring en ik schreeuw ik zwaai wild met mijn armen.
al was het maar in mijn gedachten.